150,000 SWEDES IN CANADA. SVENSKA CANADA TIDNINGEN HAS AT LEAST 30,000 READERS.

Svenska Canada-Tidningen.

The Swedish Canada News.

ÅRG. (Year) 21. Lösnummer 5 Cents. WINNIPEG, MANITOBA, ONSDAGEN DEN 9 APRIL 1913. Entered as Second Class Matter at the Post Office Department at Winnipeg, Can. and Grand Forks, N. D. N:R 15.

Patrioter.

Af Vilhelm Lundström.

Jag kom en kväll in på en vinstuga långt upp mot norden.

Framme på estraden spelade ett kapell af tydligen mycket blandad härstamning. Då det pågående stycket var slut, kom en medelålders man fram, tog ton på pianot och redde sig att sjunga. Ingen människa kunde misstaga sig på att han var italienare.

Och han sjöng. Den hårda, metallskarpa klangen i hans tenor skulle ha genast röjt hans bord, äfven om han varit osynlig eller maskerad. Högstämda arior omväxlade med slagdängor från täflingarne i Piedigrotta. Jag tyckte mig ett ögonblick försatt till Frascatiosterian vid Piazza Colonna, fastän snöflingarna dansade därute.

Då han slutat och gick ned från estraden, snuddade han vid mitt bord. Jag tilltalade honom på hans modersmål, fem minuter efteråt voro vi som gamla bekanta, om tio minuter kände jag hufvudragen af hans lefnadshistoria. Sådant går fort i södern, äfven om södern är förflyttadt till snölandet.

Och hans lefnadshistoria var densamma som den tusen och åter tusen af hans landsmän kunna berätta. Som ung man hade han gifvit sig ut i världen, sedan tjugo är ströfvade han nu jorden rundt. Han hade sjungit på "al Bersagliere" i Berlin och hos Bellis i Stockholm, varit hjältetenor på en teater i Chile och på en liten opera i New York, låtit sina kaskader flöda i Buenos Aires och Madrid, i Petersburg och Viborg och Vasa och Liverpool och Amsterdam.... Jag nästan hissnade, då storstäder och småstäder och länder och världsdelar rullade ur honom såsom det naturligaste i världen.

— Och hvart bär det härifrån? frågade jag till slut. Italienarens typiska axelryckning och vanligaste fras "Chi lo sa?" — hvem vet? var det uttrycksfulla svaret.

Jag greps af medlidande med detta barn, som kastades utan mål och utan mening från land till land, från världsdel till världsdel blott för det eländiga lifsinnehållet att förtjäna några riksdaler om kvällen på sin röst och sina italienska sånger.

Och när vi språkats vid en halftimme och ett glas ljust piemontesiskt satt inseglet på vår redan till synes årslånga vänskap, frågade jag honom, om han icke själf kände denna tomhet.

— Tomhet? Utan lifsmål, signore? Han såg på mig med samma blick, som den adligt öfverlägsne valvilligt och en smula nedlåtande riktar på den, som fått färre af andans gåfvor på sin lott.

— Hvart femte år, signore, kommer jag hem, lefver några månader i lugn och ro i min älskade hemstad, och det ger mig glädje och kraft i lifvet. Min bror har fem söner; af hvad jag hvar kväll förtjänar i utlandet blå alltid några centisimi öfver att sändas hem till hjälp för deras fostran, och när familj skall ge Italien medborgare äfven i nästa led. Och själf lägger jag pänning till pänning, en dag då jag blir femti år slår förlossningen, då skall jag, om allt går väl, aldrig mera sätta min fot utanför mitt Arezzos gamla murar. Ni har varit där, signore? Åh, då vet ni hvad det är att hvar kväll få stå där uppe på krönet vid domen, där murarne stupa brant ned, och få se ut öfver Toscanas kullar. Det är lifvet, det är målet, signore.. Intet i världen kan vara högre. Om inte möjligen att, som en af mina brorsöner gjorde i fjol, få kämpa under Italiens fanor för större utrymme åt de släkter, som komma.... Men hvar och en får sträfva på sitt sätt. Ma per Baccho, detta kan ju inte intressera signore....

Och han började åter tala om sina resor.

Om det finnes en möjlighet att andligen knäböja, så gjorde jag det i den stunden för min nyförvärfvade vän. Jag hade åter fått ett vittnesbörd om att vill man söka de värkliga patrioterna kan man finna dem i legio bland mina utskällda vänner italienarne.

Han växte inför mina ögon, denne medelmåttige sångare från den historiska etruskerstaden. Ett brokigt, försakelsefylldt lif med ett enda mål, att själf få lefva sin ålderdom på hemmets jord och att sträfva, för att hjälpa sin familj att fostra nya medborgare åt fäderneslandet — det var hans andliga storhet. Hvad som icke är existensminimum för den uslaste bland de vår, det räcker för honom, det räcker för honom icke blott till hans enkla lif, utan också till att hjälpa till med fem unga medborgares fostran och till att skapa tillfredsställande af lifvets stora patos, längtan hem till världens härligaste plats, hemmet, fädrens stad, världens medelpunkt. Jag har hört vackra, lärda och konstiga ord om lefnadskonst; här såg jag lefnadskonsten förkroppsligad inför mina ögon, lefnadskonstens blomma, hvars rötter skjuta djupt uti hemmets jord och hvars frukter mogna för kommande släkter.

Medan mannen framför mig talade om lifvet i Amerika och om svårigheter att lära sig svenska och tyska och om tusen andra saker, hvarmed han i sydländsk vänlighet sökte förströ mig, under det vi drucko vårt vin, lät jag ljudet af hans smältande vokaler föra mig hän till hans land och till de många minnen jag där fått af patrioter som han.

Jag minns en kväll, just där uppe i samma Arezzo, som var hans hemdrömmars mål. Jag hade tillsammans med min reskamrat i timmar njutit samma utsikt öfver Toscanas kullar och vandrade nu sakta ned mot staden. Vi hunno i backen upp en gammal man, som bar en liten pilt på armen. Naturligtvis började vi tala med hvarandra. Han såg misstänksam ut i början — senare fingo vi veta, att han i förstone trott oss vara tedeschi, hvilket på hans språk betydde österrikare — men snart, då han kommit på det klara med oss, språkade vi uppriktigt och oförbehållsamt med hvarandra, såsom man gör i Italiens småstäder.

Den gamle hade sitt lif bakom sig, och dock hade han ännu sitt lifsmål framför sig. Det var barnbarnet på hans arm. Känslan af släktledens eviga sammanhang är hos södernS barn något, som vi icke kunna göra oss en aning om. Men den känslan är innerst gåtan i det härligaste, som patriotismens hela oändliga innehåll gömmer.

Den gamle var veteran från den italienska enhetskampens dagar. Som yngling hade han kämpat mot österrikarne. Det var hans ungdoms gärning. Hans son hade fallit i Abessinien. Nu var sonsonen hans — till brinnande lust att befria "det obefriade Italien" från österrikarne skulle barnet fostras; att skapa det stora Italien, där alla Europas italienare hörde samman, det var hans gamla varelses unga dröm. Och med den i hjärtat och sonsonen på armen stapplade han målmedveten lifsbacken nedåt, liksom han nu stapplade backen ned från krönet där uppe, där ett stycke af världens härligaste land nyss legat utbredt för hans blickar.

Och så minnes jag också en annan bild — köksan hos en af mine vänner i Florens. Fyra sommarmånader har hon ledigt; hon är gift, och då är hennes man hemma.... De andra åtta månaderna sliter han i Tunis och Tripolis, en af de tusen och åter tusen italienare, som utföra det kroppsliga och andliga arbetet i Nordafrika och som skapat den Italiens rätt till denna kust, som Europas allmänna mening i sin okunnighet icke vill förstå. Men fast resan kostar pängar, de beta, för arbete omöjliga fyra månaderna skall han hem, då tar familjefadern med den samlade styfvern. Sedan bär det åter ut på förtjänst för både man och hustru, och de gamla föräldrarne där hemma fostra barnbarnen till samma lif och samma knog och samma lifsmål.

Patrioter....

Jag uttalade ordet högt, och min nyförvärfvade vän stannade midt i en mening. "Un patriote, signore — ja, ett stort och högt ord, signore, hvem skulle icke vilja vara det, om man bara kunde få det, signore. Men att fara världen rundt fjärran från hemmet, det är hårdt, signore."

Kanske förstod han mig, kanske icke, då jag sade honom, att jag af honom och hans landsmän lärt mera af patriotismens innersta, väsen, af dess tysta, heliga, försakande, anspråkslösa arbete än af de fläste, långt mera kände patrioter, som jag mött på min väg.

STOR ELDSVÅDA I STOCKHOLM.

Den största eldsvådan i Stockholm på sju år ödelägger flere bygnadskomplex.

Natten mot den 18 mars härjade en synnerligen häftig eldsvåda på Östermalm. Elden uppstod i Nordiska kompaniet vid Grefturegatan, f. d. Tattersalls komplex. I det dubbla gårdshuset fanns en mängd brännbara ämnen samlade, som gaf elden riklig näring. Trots det brandkåren kom snabbt tillstädes, var huset tillspillogifvet och hela lagret blef lågornas rof. Efter ett par timmar troddes elden var begränsad, men sedan kastade sig elden öfver till huset åt gatan och närliggande bygnader. Af de angripna bygnaderna blef nr 24 Grefturegatan värst härjad, i det hela gårdshuset jämnades med marken. De öfre våningarna i gatuhuset blefvo äfven lågornas rof. Egendomarna 22 och 26 ramponeradeS svårt i det öfre våningarna.

Tattersalls var försäkradt för 1¼ milj. kr., och Nordiska kompaniets uppbrunna möbellager var värdt 300,000 kronor.

Branden anses vara den största i Stockholm sedan 1906, då sex hus på söder nedbrunno. Orsaken till eldsvådan tros ha varit kortslutning.

Täfling för aviatörer. Från London meddelades i söndags f. v., att lord Northcliffe förbundet sig att utbetala en belöning af $50,000 till den förste person, som med ett hydroaeroplan på 72 timmar tillryggalägger sträckan mellan hvilken som hälst punkt i Förenta Staterna, Canada eller New Foundland och hvilken som hälst punkt i Storbritannien eller Irland.

Öfversvämningar.

Flere städer i Illinois hotas af öfversvämning, men genom heroiskt arbete afvärjes den största faran.

ETT NYTT OCH BÄTTRE DAYTON ÄR LÖSENORDET I STADEN.

Cairo, Ill., var i tisdags f. v. utsatt för Ohioflodens nycker, och man väntade hvarje ögonblick på att skyddsfördämningarna skulle brista. Klockan half tio bröt sig floden igenom Bir Four-järnvägens fördämning. Två gator stodo snart under en fots vatten, men skadorna på fördämningen botades genom energiskt arbete, hvarvid soldater höllo vakt öfver arbetare, som tvingades att deltaga i förtärkandet af de svaga punkterna på fördämningarna.

Cairo var under tisdagen folktom med undantag af de män, som arbetade vid flodkanten. Dess 12,000 invånare hade med järnvägar och automobiler forslats till säkrare platser.

Trupper bevakade staden och general Dickison begärde att få använda fyra af Förenta Staternas ångare, som lågo förtöjda vid Greyville, såsom hufvudkvarter för trupperna.

Medborgare i Hickman, Ky., tvungo en del luffare att arbeta vid fördämningarna. Negrer sändes till arbete vid Reelfoot Lake levees, där miltals sträckor längs floden förstärktes med sandpåsar, medan soldater med laddade gevär höllo vakt öfver negrerna. Fyra hundra arbetare tvingades till arbete vid fördämningarna i Beulah, Miss.

I Shawaneetown, Ill., hade alla invånare flytt till höjderna, hvarifrån de åsågo huru vattnet i Ohioflodeu sökte arbeta sig öfver fördämningarna. Detta inträffade strax efter kl. 12 på middagen.

I Columbus, Kentucky, brast fördämningen och staden stod snart under fem till åtta fots vatten. Öfversvämningen kom hastigt på, men befolkningen hade tillfälle att komma i säkerhet. I Carrelton instörtade flera hus. I Milton, Owensboro och Stanley, alla i Kentucky, råder öfversvämning. Hickman vid Mississippifloden hade hundratals män i arbete med förstärkning af floddämmet.

Tre hela kvarter i Parkersburg förstördes af eld, medan staden stod i vatten till tre fots djup.

Vattnet sjönk i tisdags f. v. i alla de öfversvämmade städerna i Ohio. Medan de hemlösas antal öfver hela det öfversvämmade området uppgick till omkring 175,000, rådde ingen nöd hos dem, på grund af brist på matkläder och tak öfver hufvudet.

Listan på genom öfversvämningen dödade hade i tisdags nedgått till omkring 500.

I Dayton, Columbus, Zanesville, Hamilton och Piqua, där öfversvämningarna åstadkommo största skadorna, kunde arbetarne i förra veckan komma till alla gator och rensa upp afskrädet. På några ställen påträffades lik i ruinerna.

Ett nytt och bättre Dayton är lösenordet i den hemsökta Ohiostaden, där alla kassaapparater tillvärkas och där de vackra arbetarehemmen varit så allmänt omtalta. Gyttjn har spolats bort från husen, och folket börjar flytta in igen. Inalles 129 lik ha påträffats.

I Miami-dalen från Harrison, Ohio, till några mil från Miamifloden utflöde i Ohiofloden har man funnit och identificrat 45 lik, däraf i Harrison 15, New Trenton 11, Venice 8, Brookville 6, Cleves 2, North Bend 2, Miamitown 1.

FRÅN MEXIKO.

Ett telegram från Cuernavaca meddelar, att Pasqual Orozco Sr. blifvit dödad af rebellanföraren Zapatas soldater.

Åttionio män dödades och många sårades i en förtviflad sextontimmars strid vid Lampazos, åttio mil söder om Laredo, mellan en afdelning federala soldater och 800 anhängare till Venustiano Carranza, rebellguvernören i Coahuila. Rebellerna omringade Lampazos och öppnade en mördande eld, hvilken besvarades af de federala. Dessa kämpade under kapten Rivas' anförande en förtviflad strid och förlorade nio döda och många sårade, under det att rebellerna förlorade åtminstone åttio döda.

Guvernör Carranza, som ställt sig i spetsen för revolutionen mot mexikanska regeringen i norra delen af republiken, har förklarat sig som provisorisk president.

EN HÅRD DOM.

Mrs. Pankhurst i London dömd till tre års straffarbete.

Mrs. Emmeline Pankhurst, den kända suffragettledarinnan i London, dömdes i tirsdags till tre års straffarbete för att hon genom tal uppeldat andra att spränga kansler Lloyd Georges hus i luften. Man väntar att hennes dotter skall upptaga ledningen af suffragetterna, medan modern är i fängelse. Mrs. Pankhurst har för öfrigt sagt, att hon skall företaga hungerstrejk och sålunda tvinga sig till frihet. Hon förutspådde att hon skulle vara ute vid arbetaredemonstrationen den 1 maj.

DEN AFLIDNE FINANSIÄREN.

John Pierpont Morgan var med all säkerhet Amerikas mäktigaste affärsman.

I förlidet nummer af Svenska Canada Tidningen omtalades i korthet, att John Pierpont Morgan i måndags f. v. aflidit i Rom efter en långvarig sjukdom.

Den bortgångne föddes den 17 april 1837 och hade således vid sin död uppnått en ålder af i det närmaste 76 år. I motsats till de flästa, som gjort sig ett namn i den amerikanska finansvärldens historia, föddes M. till rikedom. Hans far var bankir och sonen inträdde som medlem af firman. Denna utvidgades under årens lopp allt mer och har i närvarande stund afdelningskontor i flera europeiska hufvudstäder. Vid olika tillfällen har firman J. P. Morgan & Co. deltagit i finansoperationer af största omfattning.

John Pierpont Morgan var med all säkerhet Amerikas mäktigaste finansman. Det sades för några år sedan, att han ägde förfoganderätt öfver 14,000 milj. dollars. En sådan makt frestar lätt till missbruk, och det var nog ej utan att Morgan ofta föll för frestelsen. Men det är blott att göra hans minne rättvisa att säga, att han icke tillhörde den slags finansiärer, hvilkas värksamhet går i förstörande riktning för att bli i tillfälle att frossa på återen. Morgans sträfvan gick i regeln ut på att uppbygga, stärka och föra framåt företag och på så vis skörda vinst.

Under senare åren har Morgan ansetts stå ett hufvud högre än någon annan af Amerikas finansiärer, detta icke blott på grund af sina förbindelser, som gåfvo honom så stor makt, utan äfven och kanske snarare på grund af att han besatt en fast karaktär, som ingaf fullaste förtroende. Det sades om honom, att han aldrig veterligen svikit sitt ord.

Han var tyst och inbunden och råkade lätt i vrede, när han icke fick vara i fred. Men han hade många goda sidor. Han utöfvade en storartad välgörenhet, men det skedde i största hemlighet, och få anade att Morgan hade ett godt hjärta. Men äfven mot institutioner har han visat ovanlig frikostighet. Hans donationer af detta slag belöpa sig till minst 75 milj. dollars. Häraf komma 50 milj. dollars till Metropolitan Art Museum i New York.

Morgan var fullkomligt främmande för all fåfänga och äresjuka, djupt religiös, så svårt det än må vara att förena hans värksamhet härmed.

Morgan var en varm älskare af konsten. Han köpte och införlifvade ett stort antal tafior och skulptur af världens förnämsta konstnärer med sina samlingar, för hvilka han lätit bygga en särskild bygnad. Detta konstgalleri, som torde representera flera miljoner dollars, säges han i sitt testamente ha skänkt till staden New York. Hans efterlämnade förmögenhet anslås till omkring 250 miljoner dollars.

Den bortgångnes lik kommer att föras till New York för att där begrafvas. Han efterlämnar hustru i andra giftet samt fyra barn.

STOR ELDSVÅDA I JANESVILLE.

Förlusten i den lilla Wisconsinstaden uppgår till 350,000 dollars.

Den mest ödesdigra eldsvåda, som någonsin förekommit i Janesville, Wis., uppstod i tisdags f. v. i Reid & Co:s departmentaffär och spred sig till närgränsande butiker. Innan man var herre öfver elden, hade en skada åstadkommits på $350,000.

Då Janesville själf ej kunde ha utsikt att reda sig med egen brandkår, telegraferades efter hjälp till Rockford. Ett extratåg afgick härifrån med brandmanskap och attiralj kl. 8.20 och de stannade i Janesville, till dess elden var under kontroll.

Rockfloden flyter i norr och söder genom staden och korsas af Milwaukee-bryggan. På södra sidan af denna brygga ha stora butiker uppförts på en grund af pålvirke, och det var i dessa butiker elden rasade.

NOBELPRISTAGARE UPPRÄTTAR BIOLOGISKT INSTITUT.

Är 1909 års Nobelpristagare i medicin, professorn vid Berns universitet Th. Kocher, hvilken erhöll Nobelpriset främst på grund af sina kirurgiska experiment för strumabehandling, har i dagarna anslagit hela sitt pris, omkring 200,000 franes, till bildande af ett biologiskt institut vid universitetet i Bern. Alla medlemmar af detta universitet, professorer, docenter, amanuenser och studenter, skola komma i åtnjutande af fondens stipendier. Dessutom skola hvart tredje år 3,000 franes dragas från räntorna och afsättas till annat ändamål, nämligen för att prisbelöna något vetenskapligt arbete.

Då stiftelsens kapital uppnått en half miljon, skall det påtänkta biologiska institutet börja sin värksamhet. Donatorn hoppas, att schweiziska staten skall påtaga sig aflöningen af professorerna och öfrig personal.

Wu Ting Fang, f. d. kinesiskt sändebud i Förenta Staterna, nämnes som **Kinas nästa president.**

Balkankriget.

Turkarna mottaga de uppställda fredsvillkoren, men de allierade sätta sig däremot.

STORMAKTERNA BLOCKERA ANTIRARI.

Tvenne händelser ha i dagarna inträffat, hvilka torde leda till en snar uppgörelse mellan Balkanstaterna och Turkiet, nämligen Adrianopels fall, hvilket i korthet omnämndes i förra veckans nummer, och turkarnas antagande af de fredsvillkor, som uppställts af de medlande stormakterna. Bulgarerna ha äfven uttryck sin villighet att antaga dem, men på ett sådant sätt, att det är nästan betydelselöst. Deras ställning är starkare efter den dyrköpta segern vid Adrianopel, och de tyckas för öfrigt vara uttröttade på det segslitna sebakrandet vid fredskongressens gröna bord. Kan Montenegro ej betvinga Scutari, har det inga utsikter alls vid fredsuppgörelsen att vinna detta efterlängtade segerpris; det kanske står hårdt nog ändå, om man får döma af Österrikes hotande ställning. Scutaris fall väntas dock hvilken dag som hälst, enligt senaste underrättelser.

Krigslyckan tycks ha vändt sig något mot bulgarerna under de senaste dagarna. I ett angrepp på Tschataldjalinjen vid Derkos, blott 35 mil från det skräckslagna Konstantinopel, lära de, enligt meddelanden från turkiskt håll, ha kvarlämnat 1,000 döda på valplatsen. Turkarne ha förstärkt sina linjer å detta ställe.

Montenegrinerna synas trotsa stormakterna på samma sätt som de gjorde i början af kriget. Bombarderingen af Scutari har åter upptagits, i trots af Österrikes hotelser. Stormakterna ha beslutat att blockera Antirari, montenegrinernas sjöstad, för att söka sätta skräck i de käcka bärgsborna. Denna blockad påbörjades förliden lördag. Åtta utländska krigsfartyg bilda en halfcirkel utanför hamnen. Flottan består af tre österrikiska, två italienska, ett engelskt, ett tyskt och ett franskt krigsfartyg.

Situationen är mera tillspetsad, än den någonsin varit under hela kriget, och i stället för att Adrianopels fall skulle hafva ställt fred i sikte, äro fredsutsikterna mörkare än någonsin förut, och Europa är hotadt af världskrig. I måndags spred sig det ryktet, att Scutari fallit för montenegrinska och serbiska arméstyrkor och att ryska fartyg skulle hafva aflastat sju kanoner, en miljon patroner och krigsmaterial såsom en gåfva från Ryssland till Montenegro. Andra rykten påstodo, att det var grekiska fartyg, som aflastade dessa stridsvapen.

I England sympatiserar man mycket med Montenegro. Brittiska tidningar hafva icke ord nog att berömma det tappra bärgsfolket.

BLAND OMAHAS RUINER.

Svenskarna hålla massmöte för att samråda om understöd åt våra landsmän.

Det af orkanen härjade Omaha börjar resa sig ur ruinerna. Vädret var veckan efter katastrofen ytterst ogynsamt, men i söndags f. v. inträdde en förändring till det bättre, och stora människoskaror från alla håll infunno sig för att beskåda ruinerna. Många medförde bidrag till nödhjälpsfonden, som växt stadigt för hvarje dag, men ännu ej nått det omfång behofvet kräfver.

En komité af framstående affärsmän, i hvars händer stadens återställelse blifvit lagd, försäkrade i måndags f. v., att inom sex månader skulle alla spår af orkanens härjningar vara utplånade och de hemsökta stadsdelarna te sig i mycket bättre skick än förut. Commercial Club har låtit publicera följande uppgifter såsom varande autentiska: Döda 136, skadade 402, antal hem totalt förstörda eller ramponerade 1,700. Nödhjälpskomitén undersöker i detalj alla ansökningar och utdelar hjälp så fort omständigheterna medgifva det.

Egendomsförlusten anslås till mellan 7 och 10 miljoner dollars. Många bygnader, som vid första påseendet troddes kunna repareras, ha befunnits vara i sådant skick, att de måste nedrifvas. Af de fattigare var det väl högst få, som hade sina på afbetalning inköpta små hem försäkrade mot stormskadan, och det är ju den enda assurans, som här är af någon nytta. Bland de förstörda bygnaderna äro 11 kyrkor och 8 skolhus.

Härom kvällen hade svenskarne ett massmöte i Immanuelskyrkan, 19th och Cass Sts., för att samråda om en insamling för de nödlidande. Uppropet för detta möte hade undertecknats af pastorerna Lindberg, Hult, Elving, Carlson och Turnquist samt hrr Northwall, A. W. Johnson, J. P. Jerpe, N. P. Swanson, John A. Swanson, A. V. Gustafson och Nelson T. Thorn.

Engelska skattkammarens berättelse öfver senaste finansåret offentliggjordes i måndags f. v. Den visar: inkomster 188,801,999 pound sterling ($944,009,995) och utgifter 188,621,930 pound sterling ($943,109,650).

Valet i Alberta.

Valkampanjen för de förestående valen i Alberta har varit mycket het. De konservative ha med händer och fötter arbetat på att komma liberalerna till lifs, men dessas utsikter att segra äro dock mycket ljusa.

VÅR LANDSMAN CHAS. H. OLIN I WETASKIWIN HAR ENHÄLLIGT NOMINERATS TILL KANDIDAT VID ETT LIBERALT KONVENT.

Såsom vi i korthet omtalade i förlidet nummer, stå nya val för dörren i Alberta. De komma att hållas den 17 april, och nomineringarna ske i morgon den 10 april.

Valkampanjen har nu varit i gång några veckor. Den har varit mycket het, men utan öfverdrift kan man säga, att det liberala partiet visat sig hafva afgjorda och öfvervägande sympatier i så godt som hela provinsen. Den sydliga delen af Alberta påstås vara fiendtligt sinnad mot den nuvarande regeringen, emedan den skulle hafva gynnat den nordliga delen af landet på bekostnad af den södra. Detta påstående torde dock vara en konservativ vallögn, som naturligtvis flere gånger utslungats under den pågående stridens hetta. Regeringen har naturligen visat stort inträsse för de nyare distrikten i det nordliga Alberta, ty så är ju alltid förhållandet med hvarje nytt distrikt, som öppnas för kolonisation. Men det kan ej med fog påstås, att detta skett på bekostnad af de öfriga landsdelarna.

Hon. A. L. Sifton.

Det liberala partiet har kandidater i alla valkretsar, och det konservativa står i detta afseende icke långt efter. Det är dock knappast intet tvifvel om, att det liberala partiet skall gå segrande ur striden. Kampen har varit nog så hård och i några valkretsar är utgången något tvifvelaktig, i det de konservativa sakna hvarken pängar eller goda talare, som med osanningar och sofismer kunna locka öfverlöpare till sig och därigenom frånhända liberalerna några platser, som vid senaste valet blefvo deras. Hon. Robert Rogers, det konservativa partiets ledare i västra Canada, har gifvit order, att det skall uppställas konservativa kandidater på alla platser, där det finnes ringaste utsikt att uppnå val, och att det ej skall sparas på pängar.

Hon. A. L. Sifton, premiärminister af Alberta, började sin valkampanj i måndags f. v. i Macleod. Därefter besökte han flere platser, såsom Pincher Creek, Calgary, High River och Innisfail. Öfver allt mottogs han med entusiasm och det framgick tydligt, att han fortfarande åtnjuter stor popularitet och att folket i allmänhet vill se honom återvald.

Vid liberalernas i Wetaskiwin konvent förliden onsdag, nominerades vår landsman Chas. H. Olin enhälligt till liberal kandidat. Mötet var mycket entusiastiskt och 71 delegater deltogo. Mr. Olin har representerat detta distrikt i fyra år och under denna tid gjort sig synnerligen populär. Han har bl. a. skaffat Wetaskiwin de bästa vägar och det bästa telefonsystem i provinsen. Alla skandinaver i distriktet borde betrakta det som en oafvislig plikt att kasta sina röster för mr. Olin.

C. H. Olin.

De olika valkretsarna ha uppställt kandidater som följer:

	Liberal.	Konservativ.
Peace River	.....	Lawrence
Clearwater	W. H. McKenny	.....
Pembina	.....	G. D. Armitage
Sturgeon	Hon. J. R. Boyle	J. D. Hyndman
St. Paul	P. E. Lessard	.....
Alexandra	V. C. Lyster	J. R. Lowery
Vermilion	Hon. A. L. Sifton	J. O. Clarke
Vegreville	Jas. McCallum	.....
Whitford	Paul Rudyk	.....
Victoria	A. A. Walker	H. R. Smith
Edmonton	Hon. C. W. Cross	A. F. Ewing
do.	A. G. Mackay	W. A. Griesbach
South Edmonton	Dr. Rutherford	.....
St. Albert	Lucien Boudreau	Hector Landry
Lac Ste. Anne	Peter Gunn	.....
Stony Plain	J. A. McPherson	Conrad Weidenhammer
Edson	Hon. C. W. Cross	.....
Leduc	R. T. Telford	George Currie
Wetaskiwin	C. H. Olin	George B. Campbell
Ponoka	Dr. Campbell	George Gordon
Camrose	Geo. P. Smith	.....
Sedgewick	Hon. C. Stewart	.....
Wainwright	.....	Geo. L. Hutson
Ribstone	J. G. Turgeon	.....
Coronation	Frak H. Whiteside	.....
Stettler	R. H. Shaw	.....
Lacombe	W. T. Puffer	E. N. McDonald
Red Deer	W. R. Welliver	E. Michener
Innisfail	John A. Simpson	Fred Archer
Olds	Hon. D. Marshall	Geo. Cloakey
Didsbury	J. E. Stauffer	Geo. Sexsmith
Hand Hills	.....	A. J. Robertson
Red Cliffe	C. S. Pingle	W. S. Henry
Gleichen	L. M. Roberts	Harold Riley
Gleichen	J. P. McArthur	Geo. McElroy
Cochrane	Hon. C. W. Fisher	H. F. Jarrett
North Calgary	O. G. Devenish	S. B. Hillocks
South Calgary	Clifford T. Jones	Dr. Blow
Centre Calgary	Geo. H. Ross	T. M. Tweedie
Okotoks	John A. Turner	Geo. Hoadley
Rocky Mountain	Powell (Labor)	C. M. O'Brien (Soc.)
High River	R. L. McMillan	Dr. Stanley
Nanton	J. Glendenning	J. O. Cooper
Claresholm	Wm. Moffatt	Dr. McMillan
Little Bow	J. McNaughton	J. T. McDonald
Lethbridge City	Jos. Knight (Socialist)	Dr. Stewart
Lethbridge distrikt	Hon. A. J. McLean	W. C. Ives
Medicine Hat	Hon. C. R. Mitchell	N. Spencer
Warner	Dr. Patton	Dr. Scott
Macleod	Hon. A. L. Sifton	Robr. Patterson
Cardston	Martin Wolf	Chris Jensen
Pincher Creek	A. N. Mouat	J. Kemmis

DEN DEMOKRATISKE PRESIDENTEN VILL NEDSÄTTA TULLTAXORNA.

Förliden måndag inlämnades i huset i Washington den demokratiska nya revisionsbillen om tulltaxor. Denna innebär borttagandet af all tull på många födoämnen och kläder, nedsättning i tull på många lifsförnödenheter, förhöjning af tull på många lyxartiklar och en ny inkomstskatt, som kommer att beröra hvarje amerikansk medborgare, som har en inkomst öfverstigande $4,000.

Genom de nya tulltaxorna beräknas tullinkomsterna blifva reducerade till cirka $808,000,000. Denna förlust antages dock komma att uppvägas genom inkomstskatten.

KODAK SAFETY FILM